

Trilnik Flóra

Ez az egyike a kevés képnek, ami anyámról maradt.

Anyám, Hubert Flóra Szabadkán született. Anyanyelve a magyar volt, és németül is beszélt. Ő volt a legidősebb gyerek, és ő is halt meg utoljára. Kitűnő varrónő volt. A középiskolában tanulta ki a szakmát, de nem tudom, melyikben. Egyedül varrt. Az Apám a fronton halt meg, 1914-ben, abban az évben, amikor én születtem.

Hat éves voltam, amikor anyám újra férjhez ment. Ekkor Szabadkára költöztünk. Anyám és Mojsije Trilnik, a mostohaapám már sokkal korábban ismerték egymást. Ez egy elég érdekes történet. Trilnik felesége anyám egyik rokona volt. Halála és apám halála után elhatározták, hogy összeházasodnak, mert mostohaapám egyedül maradt két gyerekkel. Meggyőzte anyámat, hogy menjen hozzá feleségül.

Minden héten megtartottuk otthon a sábeszt, mert a mostohaapám nagyon vallásos volt. Kóserül evett, de a részletekre nem emlékszem. Azt tudom, hogy az istentiszteleteket ő vezette a zsinagógában, ahová elmentünk sábeszkor és a nagyünnepeken. Ezenkívül anyám otthon is megtartotta a sábeszt. Amíg Kanizsán laktunk, anyám öt gyertyát gyújtott sábeszre, de nem tudom, miért. Emlékszem, hogy sábeszkor a mostohaapám mindig megáldotta a fiait, de minket soha. Ez jó példa arra, hogy mennyire nem szeretett minket, és miben bánt velünk másképpen. Utána megvacsoráztunk. Anyám elvitt magával a zsinagógába, lent hagyott a földszinten a férfiakkal, ő pedig felment az emeletre. Legjobban a Pészahot szerettem, amikor maceszt ettünk, a má nistánát olvastuk, kitakarítottuk a lakást, és más edényekből ettünk. Ez alatt az ünnep alatt minden más volt.